

[Jens Thoft]

gøre forsøg på at få pengene tilbage i håb om, at man efterfølgende kan dokumentere en eller anden form for tab?

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg har forstået, at hr. Jens Thoft deler regeringens opfattelse af, at der ikke er baggrund for tilbagebetaling. Derfor kan man jo undre sig over, hvis ærinde hr. Jens Thoft egentlig går ved at rejse tvivl om det spørgsmål.

Det, jeg her vil indskrænke mig til at fastslå, er, at eftersom det er oplagt for enhver, at der ikke er berettiget grund til tilbagebetaling – for det første fordi om ikke alle så i hvert fald hovedparten af virksomhederne har overvæltet arbejdsmarkedsbidraget til kunderne, og for det andet fordi arbejdsmarkedsbidraget trådte i stedet for gamle arbejdsgiverafgifter, der blev ophævet – så er det også min opfattelse, at så vil langt, langt de fleste erhvervsdrivende forstå, at det ikke er særlig meningsfyldt at rejse et krav om tilbagebetaling.

Jeg vil i den forbindelse også gerne henvise til de meget velovervejede og meget ansvarlige udtalelser, der er kommet fra lederne af vore erhvervsorganisationer, som jo alle har tilkendegivet, at det vil være urimeligt, og at der ikke er nogen baggrund for at kræve tilbagebetaling.

På den baggrund må regeringen forvente, at der ikke bliver tale om noget særlig stort antal sager, men som regeringen også har tilkendegivet i bemærkningerne til dette forslag, vil vi meget nøje følge udviklingen med hensyn til anmeldelser om krav på tilbagebetaling og vil selvfølgelig i den forbindelse også overveje, om der f.eks. er behov for at iværksætte yderligere f.eks. administrative foranstaltninger. Men hr. Jens Thoft må jo forstå, at når det er regeringens forventning, at der ikke vil blive tale om mange sager, simpelt hen fordi der ikke er berettiget grund til at søge tilbagebetaling, så er det det, der på nuværende tidspunkt må tages udgangspunkt i. Så må vi selvfølgelig følge udviklingen, og skulle der imod vores forventning opstå et administrativt problem, så må vi tage det op, når det er konstateret. Men først da.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Skatteministeren spurgte, hvis ærinde hr.

Jens Thoft gik, da han rejste tvivl om, hvorvidt det var berettiget med tilbagebetaling eller ej. Man kan ikke beskyldte hr. Jens Thoft for at gå Fremskridtspartiets ærinde, men jeg var 100 pct. enig i den tvivl, som hr. Jens Thoft rejste. Derfor var jeg glad for, at spørgsmålet blev stillet, og jeg håber, at vi kommer dybere ind i det under udvalgsarbejdet.

Nu nævnte skatteministeren selv erhvervsorganisationerne, og jeg stillede et spørgsmål til skatteministeren i mit første indlæg. Hvad mener ministeren om Handelskammerets ønske om en dialog med regeringen? Det stod at læse i en pressemeddelelse fra lørdag den 4. april; det fik jeg ikke svar på. Nu tager skatteministeren erhvervsorganisationerne til indtægt for at sige forskellige ting. Derfor vil jeg gerne spørge: Har Skatteministeriet eller ministeren taget initiativ til høringen af Handelskammeret, Håndværksrådet, Industrirådet eller andre erhvervsorganisationer for at udforme lovforslaget så praktisk som muligt, eller vil man tage et sådant initiativ og i benægtende fald, hvorfor ikke?

Så spurgte jeg skatteministeren: Kendes der i noget lands retssystem bortset fra diktaturstater eksempler på lovgivning, der forhindrer borgerne i at modregne krav, der er opstået som følge af retsstridig adfærd, over for den statsmagt, der har begået den retsstridige handling? Der spørger jeg bare, om ministeren kan nævne ét eneste land ud over diktaturstaterne.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg synes, det er et problem, at vi er i gang med at vedtage en lov, hvor skatteministeren i det mindste antyder, at der måske kommer ganske mange klager, og at det måske kan blive et administrativt problem, men at det må vi så se på efterfølgende. Jeg synes jo ikke, det er uden betydning, at man også prøver at vurdere de administrative konsekvenser, når man laver en regel. Jeg er altså meget bekymret for de administrative konsekvenser af disse tilbagefølgeregler. Jeg ved godt, hvad formålet er med at gøre dem så bureaukratiske og indviklede; formålet er naturligvis, at en stor del af de erhvervsdrivende alene af økonomiske årsager vil være ude af stand til at søge at få pengene tilbage. Jeg vil derfor spørge ministeren,